

УДК 338.45:674:005(447)
DOI: 10.31732/2663-2209-2026-83-302-311

Дата надходження: 18.07.2026
Дата прийняття до друку: 14.09.2026
Дата публікації: 30.09.2026

Ця робота ліцензується відповідно до [Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International License](https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/)

ЧИННИКИ ТА МЕХАНІЗМИ УПРАВЛІННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЮ ДЕРЕВООБРОБНИХ ПІДПРИЄМСТВ УКРАЇНИ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ

Юрій Сотник¹

¹Аспірант кафедри менеджменту, публічного управління та адміністрування, Навчально-науковий інститут управління, технологій та правових наук, Національний транспортний університет, м. Київ, Україна, e-mail: yuriiisotnyk@gmail.com, <https://orcid.org/0009-0002-2784-7685>

FACTORS AND MECHANISMS OF MANAGING THE COMPETITIVENESS OF WOODWORKING ENTERPRISES OF UKRAINE UNDER MARTIAL LAW

Yurii Sotnyk¹

¹Postgraduate Student at the Department of Management, Public Governance and Administration, Educational and Scientific Institute of Management, Technologies and Legal Sciences, National Transport University, Kyiv, Ukraine, e-mail: yuriiisotnyk@gmail.com, <https://orcid.org/0009-0002-2784-7685>

Анотація. У статті проаналізовано сучасний стан, структурні особливості та тенденції розвитку деревообробної промисловості України в умовах воєнного стану. Актуальність дослідження зумовлена стратегічною роллю галузі як експортоорієнтованого сектору економіки, що забезпечує валютні надходження, зайнятість населення та інтеграцію України до європейських виробничих ланцюгів, а також необхідністю адаптації підприємств до безпекових, ресурсних і регуляторних викликів. Метою дослідження є обґрунтування управлінських механізмів підвищення конкурентоспроможності деревообробних підприємств України на основі систематизації чинників впливу та ідентифікації системних проблем управління галуззю. Об'єктом дослідження є процес управління конкурентоспроможністю та розвитком деревообробних підприємств України. Предметом дослідження є теоретико-методичні засади та управлінські механізми забезпечення конкурентоспроможності деревообробних підприємств в умовах воєнного стану. У статті використано методи статистичного, структурного та порівняльного аналізу, систематизації та узагальнення, графічний і табличний методи. Встановлено, що станом на середину 2026 року галузь налічує понад 25,8 тис. суб'єктів господарювання, з яких близько 79 % становлять фізичні особи-підприємці, що свідчить про домінування мікробізнесу та ускладнює масштабування виробництва. Сукупний виторг підприємств галузі за 2025 рік перевищив 109,6 млрд грн, обсяг експорту продукції становив понад 1,6 млрд дол. США, а податкові платежі до бюджетів усіх рівнів досягли 48,5 млрд грн за зайнятості близько 141 тис. осіб. Виявлено тенденцію структурної трансформації галузі, що полягає у переході від експорту сировини та продукції первинної переробки до виробництва продукції з високою доданою вартістю: експорт меблів зріс із 48,7 млн дол. США у 2021 році до 141,7 млн дол. США у I кварталі 2026 року, тоді як експорт пиломатеріалів скоротився на 8,9 % за вартістю та на 26,3 % за фізичним обсягом. Систематизовано чинники конкурентоспроможності деревообробних підприємств за десятьма групами та ідентифіковано системні проблеми галузі: сировинний дисбаланс, скорочення обсягів лісозаготівлі, інформаційну непрозорість лісового сектору, мінізацію ринку та регуляторні виклики впровадження Регламенту ЄС щодо запобігання знеціненню (EUDR). Практичне значення результатів полягає у формуванні аналітичного підґрунтя для розроблення стратегій підвищення конкурентоспроможності деревообробних підприємств та державної політики розвитку лісопромислового комплексу України.

Ключові слова: деревообробна промисловість, конкурентоспроможність, конкурентне середовище, експортний потенціал, менеджмент підприємства, воєнний стан, лісопромисловий комплекс, EUDR.

Формул: 0; **рис.:** 3; **табл.:** 2; **бібл:** 13

Abstract. The article analyzes the current state, structural features, and development trends of Ukraine's woodworking industry under martial law. The relevance of the study is driven by the strategic role of the industry as an export-oriented economic sector that provides foreign exchange earnings, employment, and Ukraine's integration into European production chains, as well as the need for enterprises to adapt to security, resource, and regulatory challenges. The objective of the study is to substantiate management mechanisms for increasing the competitiveness of Ukrainian

woodworking enterprises based on the systematization of influencing factors and the identification of systemic management problems in the sector. The object of the study is the process of managing the competitiveness and development of woodworking enterprises in Ukraine. The subject of the study is the theoretical and methodological foundations and management mechanisms for ensuring the competitiveness of woodworking enterprises under martial law. The article uses methods of statistical, structural, and comparative analysis, systematization and generalization, as well as graphical and tabular methods. It has been established that as of mid-2026, the industry comprises over 25.8 thousand business entities, of which about 79% are individual entrepreneurs, indicating a dominance of micro-businesses that complicates production scaling. The total revenue of enterprises in the industry for 2025 exceeded UAH 109.6 billion, the volume of product exports amounted to over USD 1.6 billion, and tax payments to budgets of all levels reached UAH 48.5 billion, with employment at approximately 141 thousand people. A trend of structural transformation in the industry has been identified, consisting of a shift from exporting raw materials and primary processed products to manufacturing high value-added products: furniture exports increased from USD 48.7 million in 2021 to USD 141.7 million in the first quarter of 2026, while sawn timber exports decreased by 8.9% in value and by 26.3% in physical volume. The competitiveness factors of woodworking enterprises have been systematized across ten groups, and systemic problems of the sector have been identified: raw material imbalance, declining logging volumes, information opacity of the forestry sector, market shadowization, and regulatory challenges related to the implementation of the EU Deforestation Regulation (EUDR). The practical significance of the results lies in creating an analytical foundation for developing strategies to enhance the competitiveness of woodworking enterprises and state policy for the development of Ukraine's timber industry complex.

Keywords: *woodworking industry, competitiveness, competitive environment, export potential, enterprise management, martial law, forest industry complex, EUDR.*

Formulas: *0; fig.: 3, tab.: 2, bibl.: 13*

Вступ. Деревообробна промисловість є одним із ключових експортоорієнтованих секторів економіки України, який забезпечує ефективне використання лісових ресурсів, створення продукції з високою доданою вартістю та зміцнення експортного потенціалу країни. Галузь характеризується розвиненими міжгалузевими зв'язками з меблевою, будівельною, целюлозно-паперовою промисловістю та транспортно-логістичним комплексом, що забезпечує формування інтегрованих ланцюгів створення вартості та посилює мультиплікативний ефект її функціонування (Іщук, Созанський, Коваль, & Ляховська, 2019).

Роль деревообробного сектору критично зростає в контексті подолання воєнних викликів та подальшої регенерації національної економіки, адже галузь виступає потужним драйвером експортної виручки, регіонального розвитку та включення України до європейської виробничої кооперації. Проте масштабні воєнні дії завдали суттєвих деструкцій: призвели до консервації частини потужностей, фізичного знищення об'єктів, руйнації логістичних маршрутів та стиснення внутрішнього попиту. Окреслені

обставини зумовлюють гостру необхідність у комплексному моніторингу поточного стану й системних деструкцій у галузі з метою обґрунтування стратегічних управлінських рішень та ефективної державної регуляторної політики.

Аналіз останніх досліджень. Проблематика розвитку деревообробної промисловості України є предметом досліджень багатьох вітчизняних і зарубіжних науковців. Потенціал розвитку деревообробних виробництв у регіонах України ґрунтовно досліджено колективом науковців під керівництвом С. О. Іщук (Іщук та ін., 2019). Невар (2022) розкрито регіональні особливості галузі, просторову концентрацію під-приємств та експортну орієнтацію виробництва у довоєнний період, а також окреслено шляхи розв'язання проблем повоєнного відновлення.

Сахарнацька та Кочут (2023) наголошують, що робота деревообробних підприємств за воєнного стану супроводжується падінням обсягів виробництва, розривом логістичних ланцюгів, обмеженням експорту та дефіцитом ресурсів, що безпосередньо позначається на їхній конкурентоспроможності. У праці

Hubarieva, Hubariev, Zinchenko, & Pronoza (2021) на основі бібліометричного та кластерного аналізу здійснено інтегральне оцінювання конкурентоспроможності деревообробної промисловості України порівняно з іншими країнами. Sozanskyu та Ryvak (2020) доведено, що Україна володіє достатньою лісосировинною базою для динамічного розвитку галузі, однак структура заготівлі з переважанням паливної деревини загрожує перспективам деревообробки. Сучасні тенденції ринку деревини та вплив війни на лісовий сектор досліджено Жежкун, Торосовим і Калашніковим (2024); аналітичні огляди ринків лісопродукції в регіоні ЄЕК ООН систематично готують UNECE/FAO (2024) та UNECE (2025).

Разом з тим, динамічні зміни умов функціонування галузі у 2025–2026 роках, зокрема структурна трансформація експорту, посилення регуляторних вимог Європейського Союзу та воєнні ризики, зумовлюють необхідність оновленого комплексного аналізу сучасного стану деревообробної промисловості України, систематизації чинників конкурентоспроможності її підприємств та ідентифікації системних проблем розвитку галузі.

Постановка завдання. Мета дослідження — обґрунтувати управлінські механізми підвищення конкурентоспроможності деревообробних підприємств України на основі систематизації чинників впливу та ідентифікації системних проблем управління галуззю в умовах воєнного стану. Досягнення поставленої мети передбачає вирішення таких проміжних завдань: оцінювання кількісної та інституційної структури суб'єктів господарювання галузі; аналіз

регіонального розміщення виробництв; дослідження динаміки та товарної структури експорту деревообробної продукції; систематизацію чинників конкурентоспроможності деревообробних підприємств; ідентифікацію системних проблем, що стримують розвиток галузі.

Методологічною основою слугували методи статистичного, структурного та порівняльного аналізу, систематизації та узагальнення, графічний і табличний методи. Інформаційну базу становили дані аналітичної платформи YouControl.Market (2026), матеріали Офісу з розвитку підприємництва та експорту (ОРПЕ, 2026), платформи «Відкритий ліс» (2026), огляди UNECE/FAO (2024) і UNECE (2025) та Регламент (EU) 2023/1115 (2023).

Результати дослідження.

Деревообробна промисловість України є масштабним сектором національної економіки. За даними (YouControl.Market, 2026), станом на червень 2026 року галузь налічує понад 25800 суб'єктів господарювання, з них 10 996 юридичних осіб та 14 890 фізичних осіб-підприємців. Кількість діючих суб'єктів господарювання в деревообробній промисловості України за видами економічної діяльності наведено на рис. 1. Ринок характеризується домінуванням мікропідприємств: близько 79,3 % суб'єктів господарювання — це фізичні особи-підприємці (у секторі дерев'яного будівництва цей показник сягає 82,4 %). Така структура забезпечує гнучкість галузі, але ускладнює масштабування виробництва, стандартизацію продукції та залучення великих інвестицій.

Основні параметри усередненого деревообробного підприємства України наведено в табл. 1.

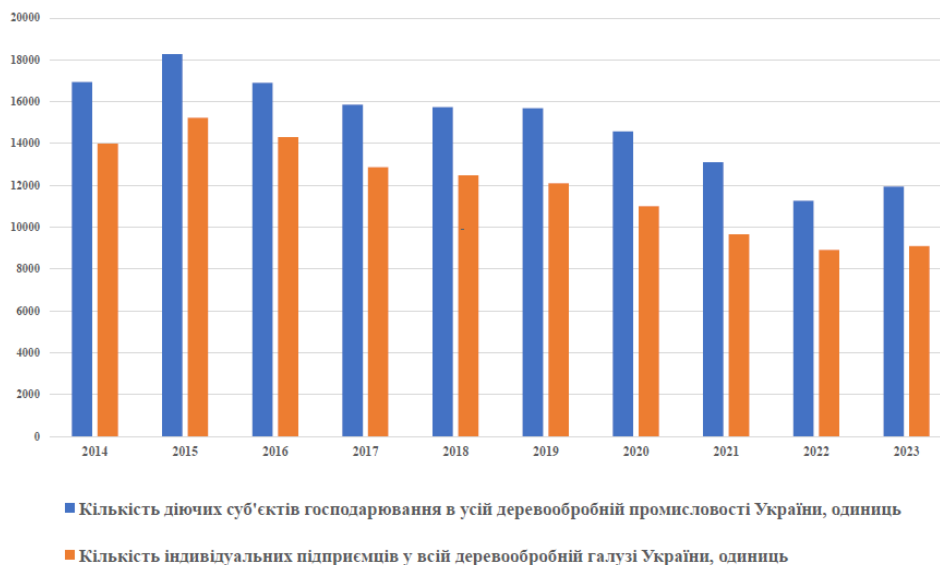

Рис.1. Кількість діючих суб'єктів господарювання в деревообробній промисловості України, одиниць

Джерело: побудовано за даними (YouControl.Market, 2026)

Лідерами деревообробної промисловості за підсумками 2025 року, що формують значну частину загального виторгу, є ТОВ «СВІСС КРОНО», ТОВ «КРОНОСПАН УА», ТОВ «КРОНОСПАН РІВНЕ», ТОВ «ОДЕК» Україна, ТОВ «БАРЛІНЕК ІНВЕСТ», ТОВ «КОРОСТЕНСЬКИЙ ЗАВОД МДФ» та інші компанії, які визначають динаміку та ключові тенденції розвитку галузі (YouControl.Market, 2026). Сектор охоплює лісопильне виробництво, вироблення

будівельних матеріалів (фанера, деревостружкові та деревоволокнисті плити, блокхаус) і виробництво інших виробів з деревини. Сукупний обсяг виторгу підприємств галузі за 2025 рік становить 109,6 млрд грн; попри складні умови, деревообробна промисловість входить до переліку галузей, які демонструють найвищі темпи зростання порівняно з іншими промисловими секторами держави (YouControl.Market, 2026).

Таблиця 1

Основні параметри усередненого деревообробного підприємства України (2023 рік)

Вид діяльності	Обсяг реалізованої продукції, тис. дол. США	Кількість працівників, осіб	Річний обсяг переробленої деревини, м³
Деревообробна промисловість загалом	128,65	3,80	187,7*/433,6**
Лісопилення і стругання	60,84	3,15	—
Виробництво виробів з деревини	203,46	4,51	—

* – крім виробництва дерев'яних плитних матеріалів; ** – для загального обсягу обробки деревини
Джерело: побудовано за даними (YouControl.Market, 2026)

Розміщення підприємств деревообробної промисловості зумовлене насамперед концентрацією лісосировинної бази: найбільша їх кількість традиційно зосереджена в регіонах Полісся,

Передкарпаття та Закарпаття, тоді як за кількістю зареєстрованих компаній лідирує м. Київ. Розподіл підприємств галузі за регіонами України наведено на рис. 2.

За оцінками профільних фахівців, українська деревообробка має потенціал для заміщення продукції з РФ на суму 1,9 млрд дол. США, а з Білорусі — 0,86 млрд дол. США, зокрема за такими товарними позиціями, як клеєна фанера, деревостружкові плити та MDF (ОРПЕ, 2026). У 2025 році обсяг експорту продукції галузі перевищив 1,6 млрд дол. США, що забезпечує стабільні валютні надходження, формує позитивне сальдо зовнішньої торгівлі та сприяє збереженню

й створенню робочих місць (Деревообробна промисловість України в 2022–2025 роках, 2026).

У цьому контексті особливої актуальності набуває дослідження чинників формування конкурентоспроможності деревообробних підприємств, які характеризуються високою ресурсоемністю, залежністю від сировинної бази та вразливістю до воєнних ризиків.

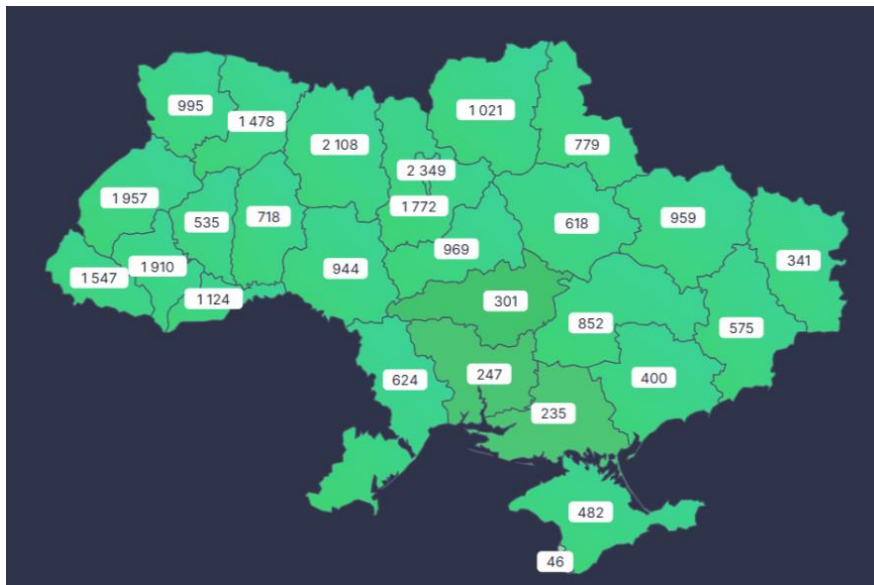

Рис. 2. Розподіл підприємств деревообробної галузі за регіонами України

Джерело: побудовано за даними (YouControl.Market, 2026)

Конкурентоспроможність деревообробних підприємств формується під впливом комплексу взаємопов'язаних чинників (рис. 3).

Сировинно-ресурсні чинники визначають доступність і стабільність постачання деревини, її якість та рівень сертифікації; виробничо-технологічні — рівень модернізації обладнання, впровадження ресурсоефективних технологій та глибину переробки деревини з орієнтацією на продукцію з високою доданою вартістю; інноваційні — розвиток

нових матеріалів і продуктів, використання досягнень біоекономіки та цифрових інновацій. Логістичні чинники охоплюють ефективність ланцюгів постачання та збуту і диверсифікацію транспортних маршрутів в умовах ризиків; економіко-фінансові — фінансову стійкість підприємств, доступ до інвестиційних ресурсів та чутливість до валютних і експортних ризиків; цифровізаційні — впровадження ERP- і MES-систем, використання Big Data та штучного інтелекту, розвиток концепції Industry 4.0.

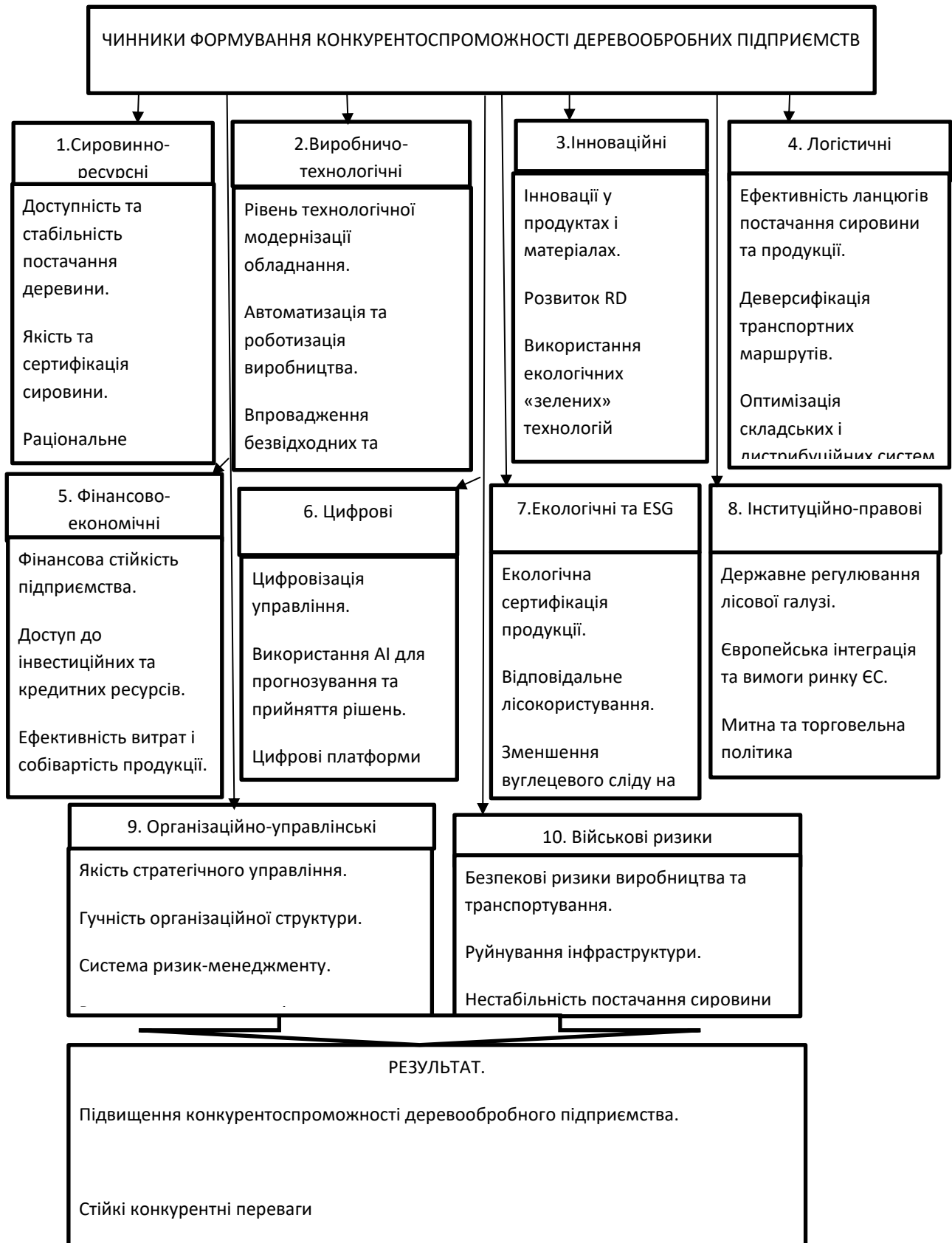

Рис.3. Чинники конкурентоспроможності деревообробних підприємств
Джерело: систематизовано автором

Екологічні та ESG-чинники відображають екологічну відповідальність підприємств, сертифікацію продукції, скорочення вуглецевого сліду та дотримання принципів сталого лісокористування; інституційно-правові формуються під впливом державного регулювання лісової галузі, вимог європейської інтеграції та міжнародних стандартів. Військово-ризикові чинники враховують безпекові загрози, руйнування інфраструктури та ризики втрати трудових

Виявлені системні проблеми (табл. 2) потребують не лише констатації, а формування конкретних управлінських

ресурсів. Завершують систему управлінсько-організаційні чинники, що охоплюють якість стратегічного управління, адаптивність підприємства, ефективність ризик-менеджменту та розвиток людського капіталу.

Аналіз сучасного стану деревообробної галузі України свідчить про наявність низки системних проблем, що стримують її розвиток та ефективну інтеграцію у світові ринки.

відповідей на рівні підприємства й галузевої політики.

Таблиця 2

Системні проблеми, що стримують розвиток деревообробної галузі України

Проблема	Характеристика та вплив на конкурентоспроможність
Сировинний дисбаланс	Виробничі потужності деревообробних підприємств майже на 50 % перевищують обсяги доступної деревинної сировини, що призводить до її дефіциту, зростання закупівельних цін та посилення конкуренції між підприємствами.
Скорочення обсягів лісозаготівлі	За останні сім років обсяги заготівлі деревини скоротилися приблизно на 37 %, що негативно впливає на стабільність забезпечення підприємств сировиною та стримує розвиток виробництва.
Інформаційна непрозорість лісового сектору	Відсутність актуальних результатів національної інвентаризації лісів і сучасних матеріалів лісовпорядкування ускладнює прогнозування ресурсної бази та довгострокове планування інвестиційної діяльності.
Недосконалість методичних підходів до оцінювання галузі	Аналіз лісового, деревообробного та меблевого секторів окремо не враховує їх взаємозалежність у межах єдиного лісопромислового комплексу, що знижує ефективність стратегічного управління розвитком галузі.
Регуляторні виклики, пов'язані з впровадженням EUDR	Запровадження вимог Регламенту ЄС щодо запобігання знелісненню (EUDR) вимагає забезпечення повної простежуваності походження деревини, геолокації ділянок заготівлі та цифрового супроводу продукції, що створює додаткові витрати й особливо ускладнює діяльність малих і середніх підприємств.
Зниження ефективності базових сегментів деревообробки	Підприємства первинної переробки деревини втрачають конкурентні позиції внаслідок подорожчання сировини, скорочення фізичних обсягів експорту та зменшення прибутковості виробництва.
Недосконалість механізмів біржової торгівлі деревиною	Недостатня прозорість функціонування біржового ринку деревини обмежує рівний доступ підприємств до сировини, знижує довіру бізнесу до існуючих механізмів реалізації деревини та створює додаткові ризики для розвитку галузі.
Тіньовий ринок	За експертними оцінками, частка тіньового сектору в деревообробці може сягати 50 %.

Джерело: систематизовано автором за даними (Відкритий ліс, 2026; Жежжун та ін., 2024; ОПІЕ, 2026; Regulation (EU) 2023/1115, 2023; YouControl.Market, 2026)

Сировинний дисбаланс і скорочення обсягів лісозаготівлі доцільно нівелювати через управлінські механізми довгострокового контракування з постачальниками сировини, диверсифікації джерел постачання та впровадження систем управління запасами деревини. Інформаційну непрозорість лісового сектору й тінізацію ринку можна долати управлінськими інструментами цифровізації (інтеграція підприємств з системою електронного обліку деревини, впровадження ERP-рішень для наскрізного контролю ланцюга постачання), що одночасно підвищує керованість бізнес-процесів. Регуляторні виклики впровадження Регламенту ЄС EUDR вимагають від менеджменту підприємств завчасного впровадження систем простежуваності походження деревини (due diligence), навчання персоналу та адаптації внутрішніх процедур контролю якості до вимог європейського законодавства. Військово-ризикові чинники потребують формування на підприємствах функції управління безпековими ризиками — розроблення планів безперервності бізнесу (business continuity), диверсифікації логістичних маршрутів та резервування виробничих потужностей. Узагальнено, ефективність адаптації деревообробних підприємств до сучасних викликів визначається не стільки наявністю ресурсів, скільки якістю управлінських рішень, гнучкістю організаційної структури та здатністю менеджменту оперативно перебудовувати бізнес-процеси.

Таким чином, розвиток деревообробної промисловості в умовах воєнного стану супроводжується критичними викликами: скороченням обсягів виробництва, порушенням логістичних ланцюгів, дефіцитом трудових ресурсів, руйнуванням інфраструктури та обмеженням експорту. Це зумовлює необхідність адаптації підприємств через впровадження інновацій, гнучких моделей управління та сучасних механізмів

управління ризиками. Водночас галузь може відігравати важливу роль у післявоєнному економічному відновленні України.

Висновки. Деревообробна промисловість України є стратегічно важливим експортоорієнтованим сектором національної економіки, який демонструє стійкість та здатність до адаптації навіть в умовах повномасштабної війни. Станом на середину 2026 року галузь налічує понад 25,8 тис. суб'єктів господарювання із сукупнимиторгом 109,6 млрд грн за 2025 рік, що засвідчує її вагому фінансову та соціально-економічну роль.

Науковою новизною дослідження є обґрунтування управлінських механізмів реагування на системні проблеми деревообробної галузі (диверсифікація постачання сировини, цифровізація контролю ланцюгів постачання, впровадження систем простежуваності походження деревини відповідно до вимог EUDR, формування функції управління безпековими ризиками), а також систематизація чинників конкурентоспроможності деревообробних підприємств за десятьма групами (сировинно-ресурсні, виробничо-технологічні, інноваційні, логістичні, економіко-фінансові, цифровізаційні, екологічні та ESG, інституційно-правові, військово-ризикові, управлінсько-організаційні), що враховує специфіку управління підприємствами галузі в умовах воєнного стану.

Встановлено, що галузь перебуває у процесі глибокої структурної трансформації — переходу від моделі масового експорту сировини до виробництва продукції з високою доданою вартістю: експорт меблів зріс із 48,7 млн дол. США у 2021 році до 141,7 млн дол. США у I кварталі 2026 року, а сегменти шпону, фанери та інших виробів із деревини демонструють зростання вартісних показників експорту на 18–35 %. Стратегічний успіх сектору залежатиме від здатності держави оптимізувати доступ

підприємств до сировинних ресурсів та підтримки інвестицій у високотехнологічну переробку всередині країни.

Теоретичне значення результатів полягає у розвитку науково-методичних засад дослідження конкурентного середовища деревообробної галузі, а практичне — у формуванні аналітичного підґрунтя для розроблення стратегій підвищення конкурентоспроможності

деревообробних підприємств та інструментів державної політики розвитку лісопромислового комплексу. Перспективою подальших досліджень є розроблення методичного підходу до оцінювання конкурентоспроможності деревообробних підприємств з урахуванням систематизованих чинників та обґрунтування механізмів адаптації галузі до вимог Регламенту ЄС EUDR.

Конфлікт інтересів. Автор заявляє, що дослідження проводилося за відсутності будь-яких комерційних або фінансових відносин, які могли б бути витлумачені як потенційний конфлікт інтересів.

Фінансування. Автор заявляє, що публікація статті фінансувалася самостійно.

Етична заява. Усі процедури, здійснені в межах цього дослідження, відповідали інституційним та міжнародним етичним стандартам.

Заява щодо генеративного ШІ. Інструменти штучного інтелекту використовувалися під час оформлення та редагування статті для: 1) приведення списку літератури до єдиного формату APA; 2) перекладу та мовного редагування тексту. Автор підтверджує, що всі результати роботи ШІ було ретельно перевірено, та бере на себе повну відповідальність за зміст публікації.

Внесок авторів. Стаття підготовлена автором одноосібно: автор відповідав за формулювання концепції дослідження, збір та аналіз даних, підготовку тексту та формулювання висновків.

Література:

1. Ішук, С. О., Созанський, Л. Й., Коваль, Л. П., & Ляховська, О. В. (2019). Потенціал розвитку деревообробних виробництв у регіонах України: наукове видання (С. О. Ішук, наук. ред.). Львів: ДУ «Інститут регіональних досліджень імені М. І. Долишнього НАН України». 109 с. URL: <http://ird.gov.ua/irdp/p20190037.pdf> (дата звернення: 26.06.2026).
2. Деревообробна промисловість України. (2026). YouControl.Market. URL: <https://youcontrol.market/catalog/derevoobrobna-promyslovist> (дата звернення: 26.06.2026).
3. Невар, О. В. (2022). Особливості розвитку деревообробної промисловості в Україні та її регіонах. Науковий вісник Львівського національного університету ветеринарної медицини та біотехнологій. Серія: Економічні науки, 24(100), 33–39. <https://doi.org/10.32718/nvlvet-e10006>.
4. Сахарнацька, Л. І., & Кочут, Р. А. (2023). Особливості розвитку деревообробної промисловості в умовах воєнного стану. Збалансоване природокористування, (3), 59–67. <https://doi.org/10.33730/2310-4678.3.2023.287817>.
5. Hubarieva, I., Hubariev, O., Zinchenko, V., & Pronoza, P. (2021). Ensuring the competitiveness of the Ukrainian woodworking industry in the post-pandemic period. SHS Web of Conferences, 126, 02001. <https://doi.org/10.1051/shsconf/202112602001>.
6. Sozansky, L., & Ryvak, N. (2020). A comparative assessment of timber resources for the woodworking industry of Ukraine and EU countries. The WSB University in Poznan Research Journal, 88(1), 35–42. <https://doi.org/10.26349/zn.wsb.w.poznaniu.0088.03>.
7. Жежкун, І. М., Топосов, А. С., & Калашніков, А. О. (2024). Current trends in wood market functioning in Ukraine. Лісівництво і агролісомеліорація, (144), 129–140. <https://doi.org/10.33220/1026-3365.144.2024.129>.
8. Деревообробна промисловість України в 2022–2025 роках. (2026). Дія.Бізнес: Офіс з розвитку підприємництва та експорту. URL: <https://business.dia.gov.ua/analytics/research/derevoobrobna-promyslovist-ukrainy-v-2022-2025-rokakh> (дата звернення: 26.06.2026).
9. Відкритий ліс: інформаційна платформа. (2026). URL: <https://www.openforest.org.ua/> (дата звернення: 26.06.2026).
10. UNECE/FAO. (2024). Forest Products Annual Market Review 2023–2024. Geneva: United Nations. URL: <https://unece.org/info/publications/pub/396420> (дата звернення: 26.06.2026).
11. UNECE. (2025). Forest Tracks: Country-Level Market Insights 2024/2025. Geneva: United Nations.

URL: <https://unece.org/info/publications/pub/403247>
(дата звернення: 26.06.2026).

12. Regulation (EU) 2023/1115 of the European Parliament and of the Council of 31 May 2023 on the making available on the Union market and the export from the Union of certain commodities and products associated with deforestation and forest degradation. (2023). Official Journal of the European Union, L 150, 206–247. URL: <https://eur->

[lex.europa.eu/eli/reg/2023/1115/oj](https://eur-lex.europa.eu/eli/reg/2023/1115/oj) (дата звернення: 26.06.2026).

13. Не продавати ліс, а продавати продукт: чи дозріла українська деревообробка до стрибка? (2026, 21 червня). Kharkiv Times. URL: <https://times.kharkiv.ua/2026/06/21/ne-prodavati-lis-a-prodavati-produkt-chi-dozrila-ukrayinska-derevoobrobka-do-stribka/> (дата звернення: 26.06.2026).